

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО ГЕНЕРАЛІЗОВАНОГО ПАРОДОНТИТУ

Малик Н.Є.

Науковий керівник – д.м.н., проф. П.М. Скрипніков

Вищий державний навчальний заклад України “Українська медична стоматологічна академія”, м. Полтава, кафедра післядипломної освіти лікарів-стоматологів

Хронічний генералізований пародонтит – це захворювання, яке на сьогодні залишається однією з важливих причин втрати зубів, не дивлячись на численні здобутки у вивченні патогенезу захворювання та різноманітних підходів до лікування. Вивчення етіопатогенезу та питань підвищення ефективності лікування і профілактики захворювань пародонта є однією з актуальних проблем сучасної стоматології. Більшість дослідників вважають хронічний генералізований пародонтит поліетіологічним захворюванням. Починає домінувати позиція, що основним етіологічним фактором є інфекція, що в комплексі з іншими порушеннями створює передумови для мікробної інвазії в ділянці зубо-ясеневого прикріплення. Однією з провідних систем опірності організму проти мікробних агентів є імунна система та її фактори місцевої резистентності, які у визначені періоди можуть відігравати саногенетичну або патогенетичну роль. Отже, актуальною є розробка методу комплексної терапії з урахуванням мікробних асоціацій та змін показників імунітету у цих хворих.

Проведено комплексне клінічне вивчення 60 хворих на хронічний генералізований пародонтит віком від 25 до 50 років. Поряд з загальноприйнятими методами клінічної верифікації захворювання проводилося визначення наявності основних пародонтопатогенних мікроорганізмів методом полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР), а також імунологічних показників методом проточної цитофлюориметрії з визначенням субпопуляцій клітин, що експресують CD3, CD4, CD8, CD20 та CD56. Хворі отримували комбінацію антимікробних засобів ципрофлоксацину та орнідазолу з урахуванням емпіричної чутливості пародонтопатогенів.

В результаті проведених досліджень отримано дані про розповсюдженість основних пародонтопатогенів у хворих відповідно до ступеня тяжкості захворювання та проведено співставлення кількісного та якісного складу мікрофлори з кількістю основних субпопуляцій лімфоцитів в капілярній крові ясен. Розроблено патогенетично обґрунтований спосіб лікування хронічного генералізованого пародонтиту з включенням в схему похідних орнідазола, що має також імуномодулюючу дію. Це дало змогу здійснити принцип індивідуального підходу до хворих, підвищити ефективність лікування, зменшити кількість ускладнень.